

Стоилъ.

Казахъ ви, господине; не мя накара интересътъ да направя каквото направихъ. Сърдцето ми не ся побуди отъ низки и никакви намърения. По високи и по благородны причини ми вдъхнаха това рѣшеніе.

Грабо.

Ще излѣзе, както ся види, чи тоз' христіанинъ е открадналъ имотецътъ ми отъ любовь къмъ ближнійтъ. Азъ обаче ще зема потребнытъ мѣрки. Сега, безстыдниче, сега, обѣенико, ще тя научи тебе *забитинзтъ* какъ трѣба да ми дадешъ правдицата ми.

Стоилъ.

Сторете каквото ви е мило и драго! Готовъ съмъ да претърпя всичкитъ мъжки, които ще ви е угодно да ми наложите. Ще ви ся помоля само за едно нѣщо, а то е чи за злото, ако има нѣкое зло, само мене трѣба да обвините. Азъ съмъ всичката причина на това. Дъщеря ви е съвсѣмъ невинна.

Грабо.

Чи нима трѣба да ся съмнявамъ за това? чудно нѣщо наистина щѣше да е, ако да бѣше укалена и дъщеря ми въ такова едно злодѣйство! но да додемъ на работа-